

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Σαράντα Τέσσερα

Αποκαλύπτοντας τα Χαμένα Θεμέλια: Οι Προφητικές Αλήθειες του William Miller και οι Έσχατες Ημέρες του Αντβεντισμού

Jeff Pippenger
2024-01-08

Οι θεμελιώδεις αλήθειες του Ουίλλιαμ Μίλλερ καλύφθηκαν κατά τη διάρκεια των τεσσάρων γενεών του Αντβεντισμού. Η αποκατάσταση αυτών των θεμελιωδών αληθειών εκτίθεται στο δεύτερο όνειρό του και προσδιορίζεται επανειλημμένως στην Αγία Γραφή και στο Πνεύμα της Προφητείας ως το έργο που ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών καλείται να επιτελέσει. Το όνειρο του Μίλλερ προσδιορίζει ότι, όταν ο άνθρωπος με τη βούρτσα του χρώματος αποκαταστήσει τα κοσμήματα, αυτά θα λάμψουν δέκα φορές λαμπρότερα από τον ήλιο.

Το πλαίσιο του Μίλλερ στηριζόταν στην αναγνώριση των δύο ερημωτικών δυνάμεων, του παγανισμού και κατόπιν του παπισμού, και η μαρτυρία του αποστόλου Παύλου στο δεύτερο κεφάλαιο της προς Θεσσαλονικείς επιστολής παρείχε στον Μίλλερ την άγκυρα για το πλαίσιό του. Εκεί ο Παύλος προσδιορίζει ότι η παγανιστική Ρώμη είχε συγκρατήσει την παποσύνη από το να ανυψωθεί στην εξουσία, έως ότου η παγανιστική Ρώμη αφαιρέθηκε. Στη Β΄ Θεσσαλονικείς, ο Παύλος παρείχε επίσης την άγκυρα για το πλαίσιο του Future for America, όταν προσδιόρισε ότι ο «άνθρωπος της αμαρτίας» του κεφαλαίου παριστάνεται επίσης ως ο βασιλεύς που υψώνει εαυτόν, στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ και στο εδάφιο τριάντα έξι.

Είναι ουσιώδες να διακρίνουμε ότι η αύξηση της γνώσεως στην κίνηση τόσο του πρώτου όσο και του τρίτου αγγέλου συνδεόταν άμεσα με τη μαρτυρία του Παύλου στο δεύτερο κεφάλαιο της προς Θεσσαλονικείς. Στον καιρό του τέλους, το 1798, και επίσης το 1989, το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίστηκε, εγκαινιάζοντας έτσι μια τριπλή διαδικασία δοκιμασίας. Η διαδικασία της δοκιμασίας παράγει πάντοτε δύο τάξεις προσκυνητών στην ιστορία όπου το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίζεται. Είναι ουσιώδες να δούμε τα συγγράμματα του Παύλου σε συνάρτηση με την αύξηση της γνώσεως στον καιρό του τέλους, διότι ακριβώς σε εκείνο το κεφάλαιο ο Παύλος προειδοποιεί ότι όσοι δεν δέχονται την «αγάπη της αληθείας» θα λάβουν από τον Θεό ενέργεια πλάνης. Η ισχυρή πλάνη είναι εκείνο που επιφέρεται επί των ασεβών στο δωδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, οι οποίοι απορρίπτουν την αύξηση της γνώσεως. Και στις δύο ιστορίες, η ισχυρή πλάνη αναφέρεται κατά τον αμεσότερο τρόπο στον Αντβεντισμό.

«Εκείνος που βλέπει κάτω από την επιφάνεια, που διαβάσει τις καρδιές όλων των ανθρώπων, λέγει για εκείνους που έχουν λάβει μεγάλο φως: “Δεν θλίβονται ούτε καταλαμβάνονται από έκπληξη εξαιτίας της ηθικής και πνευματικής τους καταστάσεως.” Ναι, εξέλεξαν τις οδούς τους, και η ψυχή τους ευαρεστείται στα βδελύγματά τους. Και εγώ επίσης θα εκλέξω τις πλάνες τους, και θα επιφέρω επάνω τους εκείνα που φοβούνται· επειδή, όταν εκάλεσα, κανείς δεν απεκρίθη· όταν ελάλησα, δεν ήκουσαν· αλλά έπραξαν το κακό ενώπιον των οφθαλμών

Μου, και εξέλεξαν εκείνο στο οποίο δεν ευαρεστήθηκα.” “Ο Θεός θα τους αποστείλει ενέργεια πλάνης, ώστε να πιστεύσουν στο ψεύδος,” επειδή “δεν εδέχθησαν την αγάπη της αληθείας, για να σωθούν,” “αλλά ευαρεστήθηκαν στην αδικία.” Ησαΐας 66:3, 4· 2 Θεσσαλονικείς 2:11, 10, 12.»

«Ο ουράνιος Διδάσκαλος ρώτησε: “Ποια ισχυρότερη πλάνη μπορεί να εξαπατήσει τον νου από την προσποίηση ότι οικοδομείτε επάνω στο ορθό θεμέλιο και ότι ο Θεός δέχεται τα έργα σας, ενώ στην πραγματικότητα πράττετε πολλά σύμφωνα με την κοσμική πολιτική και αμαρτάνετε εναντίον του Ιεχωβά; Ω, είναι μεγάλη απάτη, μια σαγηνευτική πλάνη, που κυριεύει τις διάνοιες όταν άνθρωποι που κάποτε γνώρισαν την αλήθεια εκλαμβάνουν τη μορφή της ευσέβειας ως το πνεύμα και τη δύναμή της· όταν υποθέτουν ότι είναι πλούσιοι και πεπλουτισμένοι και δεν έχουν χρεία ουδενός, ενώ στην πραγματικότητα έχουν ανάγκη από τα πάντα.”»

«Ο Θεός δεν έχει αλλάξει απέναντι στους πιστούς δούλους Του, οι οποίοι διατηρούν τα ιμάτιά τους άσπιλα. Αλλά ενώ πολλοί κράζουν: “Ειρήνη και ασφάλεια”, αιφνίδια απώλεια έρχεται επάνω τους. Εάν δεν υπάρξει πλήρης μετάνοια, εάν οι άνθρωποι δεν ταπεινώσουν την καρδιά τους με εξομολόγηση και δεν δεχθούν την αλήθεια καθώς είναι εν τω Ιησού, δεν θα εισέλθουν ποτέ στον ουρανό. Όταν συντελεσθεί καθαρισμός στις τάξεις μας, δεν θα αναπαυόμαστε πλέον αμέριμνοι, καυχώμενοι ότι είμαστε πλούσιοι και πεπλουτισμένοι και ότι δεν έχουμε ανάγκη ουδενός.»

«Ποιος μπορεί αληθινά να πει: “Το χρυσάφι μας είναι δοκιμασμένο στη φωτιά· τα ιμάτιά μας είναι αμόλυντα από τον κόσμο”; Είδα τον Διδάσκαλό μας να δείχνει τα ενδύματα της λεγόμενης δικαιοσύνης. Αφαιρώντας τα, αποκάλυψε τη μόλυνση που βρισκόταν από κάτω. Έπειτα μου είπε: “Δεν μπορείς να δεις πώς έχουν επιτηδευμένα καλύψει τη μόλυνσή τους και τη σαπρότητα του χαρακτήρα τους; ‘Πώς έγινε πόρνη η πιστή πόλη!’ Ο οίκος του Πατέρα Μου έγινε οίκος εμπορίου, τόπος από τον οποίο η θεία παρουσία και η δόξα έχουν αποχωρήσει! Γι’ αυτό υπάρχει αδυναμία, και λείπει η δύναμη.”» Testimonies, τόμος 8, 249, 250.

Ο Αντβεντισμός ήταν «η πιστή πόλη» όταν διακήρυξε την Κραυγή του Μεσονυκτίου το 1844. Μέχρι το 1863, άρχισε τη διαδικασία της απόρριψης των «θεμελιών» που είχαν τεθεί μέσω της διακονίας του William Miller. Όταν άρχισαν να παραμερίζουν τις θεμελιώδεις αλήθειες, καλύπτοντάς τες έτσι με πλαστά κοσμήματα και νομίσματα, οικοδομούσαν ένα νέο θεμέλιο. Εκείνοι που άρχισαν, διεξήγαγαν και συνεχίζουν αυτό το έργο, παριστάνονται στα γραπτά του Πνεύματος της Προφητείας ως «εκείνοι που είχαν μεγάλο φως».

Το «μεγάλο φως» που κάποτε είχαν, παριστάνεται στο όνειρο του Μίλλερ ως τα πετράδια μέσα στο κιβώτιο, το οποίο ο Μίλλερ τοποθέτησε επάνω σε ένα τραπέζι στο κέντρο του δωματίου του, και τα οποία έλαμπαν λαμπρότερα από «τον ήλιο». Στο χωρίο που μόλις παρατέθηκε, η Αδελφή Ουάιτ προσδιορίζει «εκείνους που έχουν λάβει μεγάλο φως», αλλά που «έχουν εκλέξει τις δικές τους οδούς».

Επέλεξαν μια νέα οδό το 1863. Εκείνη λέγει ότι είναι «μία γοητευτική πλάνη, η οποία κατακυριεύει τους νοῦς, όταν άνθρωποι που κάποτε γνώρισαν την αλήθεια συγχέουν τη μορφή της

ευσεβείας με το πνεῦμα και τη δύναμή της· όταν νομίζουν ότι είναι πλούσιοι και πεπλουτισμένοι και ότι δεν έχουν χρεία ουδενός, ενώ στην πραγματικότητα έχουν ανάγκη από τα πάντα».

Αυτή προσδιορίζει τη Λαοδικειακή κατάσταση, την οποία η ίδια και ο σύζυγός της αναγνώρισαν ότι επήλθε το 1856. Έπειτα δοκιμάστηκαν επί επτά έτη, αλλά απέτυχαν στη δοκιμασία το 1863 και άρχισαν να ανεγείρουν το ψευδές θεμέλιο που επιφέρει την ισχυρή πλάνη του προειδοποιητικού μηνύματος του Παύλου στις Προς Θεσσαλονικείς. Η προειδοποίηση του Παύλου στις Προς Θεσσαλονικείς αποτελεί άγκυρα τόσο για το κίνημα στην αρχή όσο και στο τέλος του Αντβεντισμού και ευθυγραμμίζεται απολύτως με το όνειρο του Μίλλερ, το οποίο πραγματεύεται τόσο την αρχή όσο και το τέλος του Αντβεντισμού. Το όνειρό του καταδεικνύει ότι, όταν ολοκληρωθεί το έργο της αποκατάστασης των αρχικών κοσμημάτων της αλήθειας, εκείνες οι αλήθειες θα λάμπουν δέκα φορές λαμπρότερα απ' ό,τι όταν έλαμψαν για πρώτη φορά κατά τη Μεσονύκτια Κραυγή στην αρχή του Αντβεντισμού. Πώς είναι δυνατόν η κατανόηση του Μίλλερ να λάμπει τώρα περισσότερο απ' ό,τι όταν πρωτοαναγνώρισε την αλήθεια;

Υπάρχουν πολλές αλήθειες που παριστώνται επάνω στους δύο ιερούς χάρτες του δευτέρου κεφαλαίου του Αββακούμ. Οι αλήθειες αυτές παριστάνονταν στο όνειρο του Μίλλερ ως πολύτιμοι λίθοι, οι οποίοι επρόκειτο τελικώς να αποκατασταθούν στις έσχατες ημέρες, ακριβώς πριν από την Κραυγή του Μεσονυκτίου. Οι απομιμητικοί πολύτιμοι λίθοι που μεταφέρονται έξω από το παράθυρο στο όνειρο του Μίλλερ αντιπροσωπεύουν τόσο τις ψευδείς δοξασίες που εισήχθησαν στον Αντβεντισμό για να δημιουργήσουν ένα ψευδές θεμέλιο, όσο και για να αποκρύψουν το αληθινό θεμέλιο· αλλά αντιπροσωπεύουν επίσης και εκείνους που αρνούνται να αποχωρισθούν τις ψευδείς δοξασίες που συνιστούν το ψευδές θεμέλιο. «Το καθημερινόν» υπήρξε η άγκυρα για το πλαίσιο αλήθειας του Γουίλλιαμ Μίλλερ, το οποίο εγκαθίδρυσε το αρχικό θεμέλιο, και στις έσχατες ημέρες «το καθημερινόν» συμβολίζει όχι μόνον τον παγανισμό, όπως ορθώς προσδιόρισε ο Μίλλερ, αλλά είναι και το σύμβολο της ανταρσίας που παρήγαγε το ψευδές θεμέλιο.

Η Αγία Γραφή, το Πνεύμα της Προφητείας και η ιστορία όλα μαρτυρούν ότι η κραυγή της ώρας της κρίσεως από το 1798 έως το 1844 ήταν η διακήρυξη του μηνύματος που ανακαλύφθηκε και παρουσιάστηκε από τον William Miller. Γι' αυτό το κίνημα ονομάζεται Μιλλερικό κίνημα. Λογικώς, το να απορρίψει κανείς εκείνο το κίνημα σημαίνει να απορρίψει το φως που παρήχθη το 1798, το οποίο ο Δανιήλ προσδιόρισε ως αύξηση της γνώσεως.

Ο Ησαΐας μιλά για τους μεθύστακες του Εφραΐμ και προσδιορίζει αυτούς τους μεθύστακες ως τους χλευαστές άνδρες που εξουσιάζουν τον λαό της Ιερουσαλήμ. Ο Ησαΐας διευκρινίζει ότι δεν είναι μεθυσμένοι από κυριολεκτικό οίνο, αλλά είναι μεθυσμένοι από πνευματικό οίνο. Ο πνευματικός οίνος στη Βίβλο είναι είτε αληθινή είτε ψευδής διδασκαλία, ανάλογα με τα συμφραζόμενα. Οι μεθύστακες του Εφραΐμ είναι μεθυσμένοι από ψευδή διδασκαλία, η οποία είναι ο οίνος της Βαβυλώνας, όπως παριστάνεται από την πόρνη της Τύρου στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως και από τον Βαλτάσαρ στην τελευταία νύχτα των συμποσίων του.

Ο Ησαΐας προσδιόρισε τα αποτελέσματα της πνευματικής μέθης που επέρχεται επί των χλευαστών ανδρών, οι οποίοι κυβερνούν τον λαό της Ιερουσαλήμ.

Σταθείτε άναυδοι και θαυμάσατε· αναβοήσατε και βοήστε· είναι μεθυσμένοι, αλλά όχι από οίνο· παραπατούν, αλλά όχι από σίκερα. Διότι ο Κύριος εξέχεε επάνω σας πνεύμα βαθέος ύπνου, και έκλεισε τους οφθαλμούς σας· τους προφήτας και τους άρχοντές σας, τους βλέποντες, εσκέπασε. Και πάσα η όρασις έγινε εις εσάς ως οι λόγοι βιβλίου εσφραγισμένου, το οποίον δίδουν εις άνθρωπον εγγράμματον, λέγοντες· Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, Δεν δύναμαι· διότι είναι εσφραγισμένον· και το βιβλίον δίδεται εις τον αγράμματον, λέγοντες· Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, Δεν είμαι εγγράμματος. Διά τούτο είπε ο Κύριος· Επειδή ο λαός ούτος με πλησιάζει με το στόμα αυτού, και με τα χείλη αυτού με τιμά, αλλά την καρδίαν αυτού απεμάκρυνεν απ' εμού, και ο φόβος αυτών προς εμέ διδάσκεται διά προστάγματος ανθρώπων· διά τούτο, ιδού, εγώ θέλω εξακολουθήσει να κάμω θαυμαστόν έργον μεταξύ του λαού τούτου, έργον θαυμαστόν και τεράστιον· διότι η σοφία των σοφών αυτού θέλει απολεσθή, και η σύνεσις των συνετών αυτού θέλει κρυβή. Ουαί εις τους βαθύτατα ζητούντας να κρύψουν την βουλήν αυτών από του Κυρίου, και τα έργα αυτών είναι εν τω σκότει, και λέγουν· Τίς μας βλέπει; και τίς μας γνωρίζει; Βεβαίως, η διαστροφή σας των πραγμάτων θέλει λογισθή ως ο πηλός του κεραμέως· διότι θέλει ειπεί το έργον περί του ποιήσαντος αυτό, Δεν με έκαμεν; ή το πεπλασμένον θέλει ειπεί περί του πλάσαντος αυτό, Δεν είχε σύνεσιν; Ησαΐας 29:9–16.

Η Αδελφή White παραθέτει αυτά τα εδάφια και κατόπιν προσθέτει:

«Κάθε λέξη τούτου θα εκπληρωθεί. Υπάρχουν εκείνοι που δεν ταπεινώνουν την καρδιά τους ενώπιον του Θεού και που δεν θέλουν να περπατούν ευθέως. Αποκρύπτουν τους αληθινούς τους σκοπούς και διατηρούν κοινωνία με τον πεσμένο άγγελο, ο οποίος αγαπά και πράττει το ψεύδος. Ο εχθρός επιθέτει το πνεύμα του επάνω στους ανθρώπους τους οποίους μπορεί να χρησιμοποιήσει για να εξαπατήσει εκείνους που βρίσκονται εν μέρει στο σκοτάδι. Μερικοί διαποτίζονται από το σκότος που επικρατεί και παραμερίζουν την αλήθεια χάριν της πλάνης. Η ημέρα που υπεδείχθη από την προφητεία έχει έλθει. Ο Ιησούς Χριστός δεν γίνεται κατανοητός. Ο Ιησούς Χριστός είναι γι' αυτούς μύθος. Σε αυτό το στάδιο της ιστορίας της γης, πολλοί ενεργούν σαν μεθυσμένοι άνθρωποι. «Σταθήτε έκθαμβοι και θαυμάσατε· κράξατε και βοήσατε· είναι μεθυσμένοι, αλλά όχι από οίνο· κλονίζονται, αλλά όχι από σίκερα. Διότι ο Κύριος εξέχεεν επάνω σας πνεύμα βαθέος ύπνου και έκλεισε τους οφθαλμούς σας· τους προφήτας και τους άρχοντάς σας, τους βλέποντας, εκάλυψε.» Μια πνευματική μέθη είναι επάνω σε πολλούς που νομίζουν ότι είναι ο λαός ο οποίος θα υψωθεί. Η θρησκευτική τους πίστη είναι ακριβώς όπως παρουσιάζεται σε αυτή τη Γραφή. Υπό την επιρροή της, δεν μπορούν να βαδίζουν ευθέως. Κάνουν στραβούς δρόμους στην πορεία των πράξεών τους. Ένας και έπειτα άλλος, παραπαίουν εδώ και εκεί. Ο Κύριος τούς βλέπει με μεγάλη συμπόνια. Την οδό της αληθείας δεν τη γνώρισαν. Είναι τεχνάζοντες με επιστημονική μεθοδευτικότητα, και εκείνοι που μπορούσαν και όφειλαν να είχαν βοηθήσει, λόγω καθαράς πνευματικής οράσεως, είναι οι ίδιοι εξαπατημένοι και υποστηρίζουν ένα πονηρό έργο.

«Τα γεγονότα των εσχάτων αυτών ημερών θα λάβουν σύντομα καθοριστική μορφή. Όταν αυτές οι πνευματιστικές πλάνες αποκαλυφθούν ως αυτό που πραγματικά είναι,—οι κρυφές ενέργειες πονηρών πνευμάτων,—εκείνοι που έλαβαν μέρος σε αυτές θα γίνουν ως άνθρωποι που έχουν χάσει τα λογικά τους.

«Διὰ τοῦτο λέγει ὁ Κύριος· Ἐπειδὴ ὁ λαὸς οὗτος ἐγγίζει εἰς ἐμὲ μὲ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ μὲ τὰ χεῖλη αὐτοῦ μὲ τιμᾶ, ἀλλὰ ἀπεμάκρυνεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ εἶναι διδαγμένος ἀπὸ ἐντάλματα ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐξακολουθήσει νὰ κάμω ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ἔργον θαυμαστὸν, μάλιστα ἔργον θαυμαστὸν καὶ τέρας· διότι ἡ σοφία τῶν σοφῶν αὐτοῦ θέλει ἀπολεσθῆ, καὶ ἡ σύνεσις τῶν συνετῶν αὐτοῦ θέλει κρυφθῆ. Οὐαὶ εἰς τοὺς ζητοῦντας βαθέως νὰ κρύψωσι τὴν βουλήν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν γίνονται ἐν τῷ σκότει, καὶ λέγουσιν· Τίς μᾶς βλέπει; καὶ τίς μᾶς γνωρίζει; Βεβαίως ἡ διαστροφή σας τῶν πραγμάτων θέλει λογισθῆ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως· διότι θέλει εἰπεῖ τὸ ποίημα περὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτό· Δὲν μὲ ἔκαμεν; ἢ θέλει εἰπεῖ τὸ πλάσμα περὶ τοῦ πλάσαντος αὐτό· Δὲν εἶχεν σύνεσιν;»

«Μου παρουσιάζεται ὅτι στὴν ἐμπειρία μας ἔχουμε βρεθεῖ καὶ βρισκόμαστε ἀκριβῶς ἐνώπιον αὐτῆς τῆς κατάστασης πραγμάτων. Ἄνδρες που ἔλαβαν μεγάλο φῶς καὶ θαυμαστά προνόμια ἔχουν δεχθεῖ τὸν λόγο ἡγετῶν που νομίζουν τοὺς εαυτοὺς τοὺς σοφοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εὐνοηθεῖ καὶ εὐλογηθεῖ πολὺ ἀπὸ τὸν Κύριο, ἀλλὰ ἔχουν ἀποσπάσει τὸν εαυτό τους ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχουν ταχθεῖ στὶς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ κόσμος πρόκειται νὰ κατακλυσθεῖ ἀπὸ εὐήγες πλάνες. Ἐνας ἀνθρώπινος νους, ἀποδεχόμενος αὐτὲς τὶς πλάνες, θὰ ἐπιδράσει ἐπάνω σε ἄλλους ἀνθρώπινους νούς, οἱ ὁποῖοι μετέτρεπαν σε ψεῦδος τὰ πολὺτιμα τεκμήρια τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ θὰ ἐξαπατηθοῦν ἀπὸ πεπτωκότες ἀγγέλους, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν σταθεῖ ὡς πιστοὶ φύλακες, ἀγρυπνώντας ὑπὲρ ψυχῶν, ὡς ἐκεῖνοι που πρόκειται νὰ δώσουν λόγο. Ἐχουν ἀποθέσει τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου τοὺς καὶ ἔχουν προσέξει πνεύματα πλάνης. Ἀκυρώνουν τὴ βουλή τοῦ Θεοῦ καὶ παραμερίζουν τὶς προειδοποιήσεις καὶ τοὺς ἐλέγχους Του, καὶ βρίσκονται θετικὰ με τὸ μέρος τοῦ Σατανά, δίνοντας προσοχὴ σε πνεύματα πλάνης καὶ σε διδασκαλίες δαιμονίων.»

«Πνευματικὴ μέθη ἔχει τώρα καταλάβει ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παραπατοῦν ὡς ἀνθρώποι ὑπὸ τὴν ἐπήρεια ἰσχυροῦ ποτοῦ. Ἐγκλήματα καὶ ἀταξίες, ἀπάτη, δόλος καὶ ἀδίκη συναλλαγὴ γεμίζουν τὸν κόσμο, σύμφωνα με τὴ διδασκαλία τοῦ ἀρχηγοῦ που ἐπαναστάτησε στὶς οὐράνιες αὐλές.

«Ἡ ἱστορία πρόκειται νὰ ἐπαναληφθεῖ. Θὰ μπορούσα νὰ προσδιορίσω τι θὰ ὑπάρξει στὸ ἐγγὺς μέλλον, ἀλλὰ ὁ καιρὸς δὲν εἶναι ἀκόμη. Οἱ μορφές τῶν νεκρῶν θὰ ἐμφανιστοῦν, μέσω τοῦ πανούργου τεχνάσματος τοῦ Σατανά, καὶ πολλοὶ θὰ συνδεθοῦν με ἐκεῖνον που ἀγαπᾷ καὶ πράττει τὸ ψεῦδος. Προειδοποιῶ τὸν λαὸ μας ὅτι ἀκριβῶς ἀνάμεσά μας μερικοὶ θὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν πίστη καὶ θὰ δώσουν προσοχὴ σε πνεύματα πλάνης καὶ σε διδασκαλίες δαιμονίων, καὶ ἐξαιτίας αὐτῶν ἡ ἀλήθεια θὰ κακολογηθεῖ.» Battle Creek Letters, 123–125.

Ὅλοι οἱ προφῆτες, περιλαμβανομένων τοῦ Ησαΐα καὶ τῆς Ἀδελφῆς White, προσδιορίζουν τὶς ἐσχάτες ἡμέρες. Κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτές, οἱ ἡγέτες τοῦ Ἀντβεντισμοῦ «βρίσκονται σαφῶς με τὸ μέρος τοῦ Σατανά, δίνοντας προσοχὴ σε πνεύματα πλάνης καὶ σε διδασκαλίες δαιμονίων». Ἡ Ἀδελφὴ White διατυπώνει μίαν πρόρρηση ὅταν λέγει: «Ὅταν αὐτές οἱ πνευματιστικὲς ἀπάτες ἀποκαλυφθοῦν ὡς αὐτὸ που πραγματικὰ εἶναι,—οἱ μυστικὲς ἐνέργειες πονηρῶν πνευμάτων,—ἐκεῖνοι που ἔλαβαν μέρος σε αὐτές θὰ γίνουν ὡς ἀνθρώποι που ἔχουν χάσει τὰ λογικά τους.» Ἡ ἡγεσία τοῦ Ἀντβεντισμοῦ θὰ γίνῃ ὡς ἀνθρώποι που ἔχουν χάσει τὰ λογικά τους,

στο σημείο της ιστορίας των εσχάτων ημερών κατά το οποίο η μέθη τους θα αποκαλυφθεί ότι είναι «οι μυστικές ενέργειες πονηρών πνευμάτων».

Υπάρχει μία αποσφράγιση του έργου των χλευαστών ανδρών που άρχουν επί του λαού στην Ιερουσαλήμ κατά τις έσχατες ημέρες. Αυτή η αποσφράγιση απεικονίστηκε στο όνειρο του Μίλλερ, όταν ο Μίλλερ προσευχήθηκε και κατόπιν ανοίχθηκε μία θύρα. Αυτό λαμβάνει χώρα ακριβώς πριν κλείσει τα μάτια του για μια στιγμή, προσδιορίζοντας το ίδιο το τέλος της διαδικασίας της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Το άνοιγμα μιας θύρας δηλώνει αλλαγή οικονομιών, και σε εκείνο το σημείο το Λαοδικεϊακό κίνημα του τρίτου αγγέλου μεταβαίνει στο Φιλαδελφειακό κίνημα του τρίτου αγγέλου.

Στο χωρίο του Ησαΐα υπάρχει μία σύνοψη του πονηρού έργου των μεθυσμένων του Εφραΐμ, οι οποίοι είναι οι άνδρες που «έπρεπε να είχαν σταθεί ως πιστοί φύλακες». Η σύνοψη εκφράζεται ως εξής: «Βεβαίως, η ανατροπή σας θα λογαριασθεί ως ο πηλός του κεραμέως· διότι θέλει ειπεί το έργον περί εκείνου που το έκαμεν, Δεν με έκαμεν; ή θέλει ειπεί το πλάσμα περί εκείνου που το έπλασεν, Δεν είχε σύνεσιν;»

Η ταύτιση εκ μέρους του Μίλλερ του «καθημερινού» είτε με τη θρησκεία του παγανισμού είτε με την ειδωλολατρική Ρώμη αποτελεί, εν τέλει, σύμβολο του Σατανά, διότι τόσο ο Σατανάς όσο και η ειδωλολατρική Ρώμη παριστάνονται ως ο δράκων.

«Ούτως, ενώ ο δράκων, πρωτίστως, αντιπροσωπεύει τον Σατανά, είναι, υπό δευτερεύουσα έννοια, σύμβολο της ειδωλολατρικής Ρώμης». *The Great Controversy*, 439.

Αναφερόμενη στους άνδρες που κυβερνούν την Ιερουσαλήμ κατά τις έσχατες ημέρες, η αδελφή White δηλώνει: «Μερικοί εμποτίζονται με το σκότος που επικρατεί και παραμερίζουν την αλήθεια χάριν της πλάνης. Η ημέρα που υπεδείχθη από την προφητεία έχει έλθει. Ο Ιησούς Χριστός δεν γίνεται κατανοητός. Ο Ιησούς Χριστός είναι γι' αυτούς ένας μύθος.» Το 1901, ένας ηγέτης του Αντβεντισμού από τη Γερμανία άρχισε να εισάγει την ψευδή άποψη του αποστατημένου Προτεσταντισμού περί του «παντοτεινού» στο βιβλίο του Δανιήλ. Η άποψη εκείνη ταυτίζει το ότι «το παντοτεινόν» αντιπροσωπεύει το έργο του Χριστού στο αγιαστήριο, ή κάποια παραλλαγή αυτής της σκέψεως. Λέγω κάποια παραλλαγή, διότι, κατά την ιστορία που ακολούθησε μετά το 1901, δόθηκαν διαφορετικές έμφασεις στην πλάνη αυτή· όμως εκείνες οι ψευδείς απόψεις εκδηλώνουν πάντοτε το συμπέρασμα ότι «το παντοτεινόν» αντιπροσωπεύει κάποιο είδος έργου του Χριστού.

Το πολύτιμο πετράδι που ήταν το δόγμα του «καθημερινού», το οποίο ο Μίλλερ προσδιόρισε ως σατανικό σύμβολο, στον Αντβεντισμό των εσχάτων ημερών είναι σύμβολο του Χριστού. Όταν εισήχθη το 1901, ελάχιστοι αποδέχθηκαν την άποψη ότι το «καθημερινό» ήταν σύμβολο του Χριστού και όχι σύμβολο του Σατανά· αλλά έως τη δεκαετία του 1930 το πολύτιμο πετράδι του δόγματος του «καθημερινού», το οποίο ο Μίλλερ είχε εξορύξει από τη φλέβα της αλήθειας που βρίσκεται στη Β' Θεσσαλονικείς, κεφάλαιο δύο, είχε απορριφθεί, όπως είχαν απορριφθεί και οι «επτά καιροί» του Λευιτικού είκοσι έξι το 1863. Κάπου μέσα στην ιστορία από το 1863 έως τη δεκαετία του 1930 ο Αντβεντισμός είχε αλλάξει ηγέτες, χωρίς να το αναγνωρίσει.

«Αδελφοί, βλέπω τον κίνδυνό σας, και πάλι ερωτώ: Εσείς που σφάλλετε καταβάλλετε άραγε οποιαδήποτε προσπάθεια να επανορθώσετε το κακό; Ψυχές μπορεί να παραπατούν στην πορεία τους, βαδίζοντας στο σκοτάδι, επειδή δεν καταστήσατε ευθείες τις οδούς των ποδών σας. Εάν κατέχετε θέσεις εμπιστοσύνης, σας παρακαλώ με ακόμη μεγαλύτερη earnestness, για χάρη των ιδίων των ψυχών σας και για χάρη εκείνων που αποβλέπουν σε εσάς ως οδηγούς, μετανοήστε ενώπιον του Θεού για κάθε σφάλμα που έγινε και ομολογήστε το λάθος σας.»

«Εάν ενδίδετε στην πείσμονα σκληρότητα της καρδιάς, και διά της υπερηφανίας και της αυτοδικαιώσεως δεν ομολογείτε τα σφάλματά σας, θα αφεθείτε υποκείμενοι στους πειρασμούς του Σατανά. Εάν, όταν ο Κύριος σας αποκαλύπτει τα σφάλματά σας, δεν μετανοείτε ούτε προβαίνετε σε εξομολόγηση, η πρόνοιά Του θα σας επαναφέρει στο ίδιο έδαφος ξανά και ξανά. Θα αφεθείτε να διαπράττετε σφάλματα παρομοίου χαρακτήρος, θα εξακολουθήσετε να στερείσθε σοφίας, και θα αποκαλείτε την αμαρτία δικαιοσύνη, και τη δικαιοσύνη αμαρτία. Το πλήθος των πλανών που θα επικρατήσουν κατά τις έσχατες αυτές ημέρες θα σας περικυκλώσει, και θα αλλάξετε ηγέτες, χωρίς να γνωρίζετε ότι το έχετε πράξει.» Review and Herald, December 16, 1890.

Οι χλευασταί άνδρες που άρχουν επί του λαού της Ιερουσαλήμ, οι οποίοι είναι άνδρες «εν θέσεσιν εμπιστοσύνης», θα «ονομάζουν την αμαρτία δικαιοσύνην και την δικαιοσύνην αμαρτίαν», και «Βεβαίως, η ανατροπή των πραγμάτων από μέρους σας θέλει λογισθή ως πηλός του κεραμέως· διότι θέλει είπει το έργον προς τον ποιήσαντα αυτό, Δεν με έκαμεν; ή το πλάσμα προς τον πλάσαντα αυτό, Δεν είχε σύνεσιν;» Κατά την προοδευτικήν αποστασίαν διαμέσου των τεσσάρων γενεών του Αντβεντισμού, εκείνοι που είναι εν θέσεσιν εμπιστοσύνης αλλάζουν ηγέτας, και δεν το γνωρίζουν. Δεν το γνωρίζουν, διότι προοδευτικώς και σταθερώς απέρριψαν τα αποδεικτικά στοιχεία των σφαλμάτων των. Εν εκείνη τη προοδευτική αποστασία «η σοφία των σοφών αυτών θέλει αφανισθή, και η σύνεσις των συνετών αυτών θέλει κρυβή».

Θα ανατρέψουν τα πάντα και θα ονομάσουν την αμαρτία δικαιοσύνη και τη δικαιοσύνη αμαρτία. Το σύμβολο αυτής της ανταρσίας είναι το δόγμα του «καθημερινού», το οποίο για τον Μίλλερ ήταν σατανικό σύμβολο, και το οποίο ο Αντβεντισμός σήμερα αναγνωρίζει ως σύμβολο του Χριστού. Εκείνο που κάποτε ήταν η άγκυρα που θεμελίωνε το πλαίσιο των προφητικών εφαρμογών του William Miller, έχει τώρα καταστεί σύμβολο της μέθης των χλευαστών ανδρών που άρχουν επί του λαού της Ιερουσαλήμ. Ο συμβολισμός που συνδεόταν με το «καθημερινόν», στο βιβλίο του Δανιήλ, έλαμπε φωτεινός ως ο ήλιος όταν αναγνωρίστηκε στη λειψανοθήκη του Μίλλερ κατά την αρχή του Αντβεντισμού, αλλά κατά τις έσχατες ημέρες εκείνη η αλήθεια λάμπει δέκα φορές λαμπρότερα, διότι ο αριθμός δέκα είναι σύμβολο δοκιμασίας, και για τον αρχαίο Ισραήλ η δέκατη δοκιμασία ήταν η τελική δοκιμασία.

Οι σύγχρονοι Φαρισαίοι έχουν «αποδώσει» «τα έργα του Χριστού» «σε σατανικές δυνάμεις», αναγνωρίζοντας τον παγανισμό ως «την άγια δύναμη του Θεού».

«Οι Φαρισαίοι αμάρτησαν κατά του Αγίου Πνεύματος. Το χάρισμα του λόγου τους χρησιμοποιήθηκε για να κακολογήσουν τον Λυτρωτή του κόσμου, και ο καταγράφων άγγελος έγραψε τα λόγια τους στα βιβλία του ουρανού. Απέδωσαν σε σατανικά όργανα την αγία δύναμη του Θεού, η οποία φανερώθηκε στα έργα του Χριστού. Δεν μπορούσαν να

παρακάμψουν τα θαυμαστά έργα Του ούτε να τα αποδώσουν σε φυσικά αίτια, κι έτσι είπαν: “Είναι έργα του διαβόλου.” Μέσα στην απιστία τους μίλησαν για τον Υιό του Θεού ως για έναν άνθρωπο. Τα έργα θεραπείας που έγιναν ενώπιόν τους, έργα που κανένας άνθρωπος δεν είχε κάνει ούτε μπορούσε να κάνει, ήσαν φανέρωση της δύναμης του Θεού· αυτοί όμως κατηγόρησαν τον Χριστό ότι ήταν σε συμμαχία με την κόλαση. Πεισματάρηδες, σκυθρωποί, σιδηρόκαρδοι, αποφάσισαν να κλείσουν τα μάτια τους σε κάθε απόδειξη, και έτσι διέπραξαν την ασυγχώρητη αμαρτία.» Manuscript Releases, τόμος 4, 360.

Θα συνεχίσουμε την εξέταση της αύξησης της γνώσης, η οποία αποσφραγίστηκε στο κίνημα του πρώτου αγγέλου, στο επόμενο άρθρο.